

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Udvalget om International Handel

2010/2233(INI)

26.1.2011

UDTALELSE

fra Udvalget om International Handel

til Udenrigsudvalget

om EU's forbindelser med Golfstaternes Samarbejdsråd
(2010/2233(INI))

Ordfører for udtalelse(*): Mário David

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 50

PA_NonLeg

FORSLAG

Udvalget om International Handel opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. minder om sin beslutning af 24. april 2008 om frihandelsaftalen mellem EF og Golfstaternes Samarbejdsråd (GCC), som blev støttet af 96 % af Parlamentets medlemmer; bemærker, at de spørgsmål, der rejses i beslutningen, såsom behovet for gensidig markedsadgang, effektiv beskyttelse af immaterialrettigheder, fjernelse af ikke-toldmæssige handelshindringer for levering af tjenesteydelser, fremme af bæredygtig udvikling og respekt for internationale konventioner, fortsat er aktuelle;
2. beklager dybt, at forhandlingerne om frihandelsaftalen mellem EU og GCC gentagne gange er blevet forsinket med lange perioder, og finder GCC's beslutning om at suspendere forhandlingerne i 2008 dybt beklagelig; mener, at det er på høje tid, at få disse forhandlinger i gang igen, så der kan findes en endelig løsning med henblik på, at samfundet og erhvervslivet på begge sider kan opnå de størst mulige fordele;
3. beklager, at EU har forsømt regionen på trods af dens strategiske betydning med hensyn til olieforsyninger, handelsmuligheder og regional stabilitet;
4. konstaterer, at frihandelsaftalen efter 20 års forhandlinger endnu ikke er indgået; er klar over, at bestemmelserne om menneskerettigheder og ulovlig indvandring er blevet forkastet af nogle af GCC-staterne;
5. mener, at frihandelsaftalen på baggrund af regionens strategiske betydning ikke kun bør ses som et instrument til at øge velfærden gennem handel, men også som et redskab til at fremme geopolitisk stabilitet;
6. bemærker, at GCC i dag er EU's sjette største eksportmarked, og at EU i dag er GCC's vigtigste handelspartner; bemærker, at der, selv om handelen således allerede er intensiv, stadig er mulighed for at uddybe den og for større diversificering af handelen mellem de to parter i lyset af størrelsen af EU's marked og GCC-staternes bestræbelser på at diversificere deres eksport; bemærker, at en frihandelsaftale også ville give nye muligheder for teknisk samarbejde og bistand; er af den opfattelse, at indgåelse af frihandelsaftalen mellem EU og GCC ville yde et stort bidrag til at skabe tættere bånd og yderligere diversificering;
7. påpeger, at eftersom GCC-staterne gør fremskridt i retning af økonomisk diversificering med henblik på at gøre sig mindre afhængige af olien, vil øget handel med tjenesteydelser og øgede investeringer bidrage til at fremme udviklingen af GCC's økonomier;
8. glæder sig over, at de økonomiske relationer mellem EU og GCC er blevet intensiveret i løbet af de sidste to årtier, og at handelsmængden mellem de to parter er blevet øget betydeligt, selv om det ikke er lykkedes at indgå en frihandelsaftale; ser dette som et tegn på, at en frihandelsaftale vil styrke denne naturlige vækst yderligere og indlejre den i et mere åbent, forudsigeligt og sikkert miljø;

9. bemærker, at størstedelen af arbejdet med frihandelsaftalen allerede er afsluttet, og er af den opfattelse, at frihandelsaftalen i det foreliggende omfang synes at ville indebære store fordele for begge parter; opfordrer derfor begge parter til at betragte denne frihandelsaftale som et stort og vigtigt forehavende for begge regioner og deres befolkninger; mener, at EU og GCC har fælles interesser og behov, og at EU's erfaring med regional integration kan inspirere Golfen; mener, at EU kan yde værdifuld teknisk bistand i denne forbindelse;
10. gør opmærksom på, at manglende gennemsigtighed i procedurerne for offentlige indkøb og hindringer for udenlandske investorers adgang til servicesektoren kan bringe aftalens indgåelse i fare, hvis ikke dette bringes i orden;
11. er helt overbevist om, at en frihandelsaftale mellem EU og GCC vil være til stor fordel for begge parter; mener, at en frihandelsaftale med EU vil støtte yderligere økonomisk integration i GCC, og at den efter oprettelsen af GCC-staternes toldunion måske også kan sætte mere skub i vigtige projekter som fællesmarkedet for GCC og oprettelsen af en monetær union med fælles valuta for GCC; mener, at GCC kan drage fordel af de erfaringer, der er gjort i EU's proces med oprettelse af et indre marked og indførelse af en fælles valuta;
12. støtter på det bestemteste budskabet fra Unionens højtstående repræsentant/næstformand i Kommissionen, Catherine Ashton, under det fælles ministerrådsmøde mellem EU og GCC i juni 2010 og senest den 22. september under mødet mellem EU og GCC i tilknytning til ministerugen ved FN's Generalforsamling om, at EU er parat til at gøre en sidste indsats for at få afsluttet forhandlingerne; glæder sig også over reaktionen fra GCC, som også bekræftede sit ønske om at få afsluttet forhandlingerne;
13. anerkender, at visse GCC-stater er følsomme over for eksportafgifter, men beklager GCC-forhandlernes seneste afgørelse om at gå tilbage til deres forhandlingsposition fra 2008 i denne forbindelse, nemlig at holde reglerne herom uden for frihandelsaftalen; er af den faste overbevisning, at spørgsmålet om eksportafgifter ikke kan holdes uden for en frihandelsaftale i dag, og at det fremgår af WTO-reglerne, at frihandelsaftaler skal føre til en betydelig liberalisering af både import og eksport;
14. anbefaler, at EU afsætter flere ressourcer til GCC, nærmere bestemt gennem instrumentet til samarbejde med industrialiserede lande og andre højindkomstlande, som bør gøres mere synligt og fokusere på passende programmer, der egner sig til uddannelse af lokale embedsmænd, herunder om handelsspørgsmål;
15. minder om, at den internationale handelspolitik efter Lissabontraktaten er et af EU's udenrigspolitiske instrumenter, og at respekten for de demokratiske principper og de grundlæggende menneskerettigheder sammen med de sociale og miljømæssige dimensioner derfor er helt afgørende for Unionen i alle dens internationale aftaler; opfordrer derfor til, at en eventuel fremtidig frihandelsaftale indeholder en reel menneskerettighedsklausul, der er mulig at håndhæve;
16. bemærker, at der er 15 millioner migrantarbejdere i de seks GCC-stater, og at disse arbejdstagere udgør 40 % af den samlede befolkning; minder om den prekære situation for migrantarbejdere i golfstaterne, som er blevet fremhævet af Den Internationale

Arbejdsorganisation (ILO), og støtter ILO's krav om en mindsteløn i regionen for at forebygge en yderligere forværring af indenlandske arbejdstageres og migrantarbejderes stilling; støtter også alle arbejdstageres ret til at oprette og være medlemmer af fagforeninger for at varetage deres interesser;

17. kræver, at der udvises respekt for de demokratiske principper og grundlæggende rettigheder, der er fastslået ved verdenserklæringen om menneskerettigheder; opfordrer indtrængende GCC-medlemsstaterne til at bekæmpe diskrimination af kvinder og udnyttelse af børn, navnlig på arbejdsmarkedet, og til at gennemføre FN-konventionerne om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder og om barnets rettigheder på en effektiv måde;
18. mener, at det bør tillægges afgørende betydning i forhandlingerne om frihandelsaftalen, at GCC-medlemsstaterne ratificerer og fuldt ud gennemfører de rammer, der er fastlagt ved FN-konventionerne om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, FN-konventionen om bekæmpelse af korrupsion og den internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder;
19. tror på, at en frihandelsaftale vil medføre en betydelig udbygning af de nuværende forbindelser mellem EU-medlemsstaterne og GCC-staterne og bringe merværdi til det nyligt vedtagne fælles handlingsprogram, navnlig gennem opbygning af kapacitet og institutionelle rammer bl.a. i GCC-sekretariatet; beklager, at EU's diplomatiske tilstedeværelse i GCC-staterne fortsat er minimal, og insisterer på, at EU inden for rammerne af den nye EU-Udenrigstjeneste bør øge sin diplomatiske tilstedeværelse i regionen, herunder oprette en EU-delegation i hver af de seks GCC-stater, som bør samarbejde tæt med EU-medlemsstaternes nationale diplomatiske tjenester i GCC-staterne for at få mest muligt ud af den samlede ekspertise i relation til regionen; tror på, at en større diplomatisk tilstedeværelse vil give langt bedre muligheder for en hurtig indgåelse af frihandelsaftalen og den efterfølgende gennemførelse heraf;
20. foreslår, at der indføres regelmæssige topmøder mellem EU's og GCC's stats- og regeringschefer; understreger, at sådanne topmøder kunne styrke de politiske, finansielle, økonomiske, kommercielle og kulturelle forbindelser mellem EU og GCC betydeligt; opfordrer på det kraftigste de vigtigste politiske beslutningstagere i både EU og GCC til at mødes regelmæssigt for sammen at definere og fremme fælles interesser og derved øge sandsynligheden for, at frihandelsaftalen indgås og undertegnes snarest muligt; er af den opfattelse, at de vigtigste politiske beslutningstagere i både EU og GCC bør arbejde hen imod indførelsen af sådanne topmøder, uanset om frihandelsaftalen indgås og undertegnes;
21. glæder sig over, at EU og GCC med tiden er blevet vigtige investeringspartnere, og at GCC sammen med Irak og Yemen var placeret som topinvestor i EU i 2008; er af den opfattelse, at indgåelsen af frihandelsaftalen, eller i det mindste en officiel genåbning af forhandlingerne, med sikkerhed vil bane vejen for flere aftaler, som vil tilskynde til og lette gensidige direkte udenlandske investeringer med henblik på at udrydde forhindringer for udenlandsk ejerskab og investeringsbeskyttelse; minder om, at direkte udenlandske investeringer efter Lissabontraktatens ikrafttræden nu falder ind under EU's kompetence, og at der derfor er bedre mulighed for en hurtig indgåelse af en frihandelsaftale mellem

EU og GCC; bemærker, at en eventuel kommende frihandelsaftale vil åbne for nye investeringsmuligheder for begge parter og samtidig øge mulighederne for, at GCC kan opfylde kriterierne som kandidat til en EU-investeringsaftale inden for rammerne af den fremtidige EU-investeringspolitik;

22. påpeger, at en nedsættelse af GCC's toldtariffer som følge af frihandelsaftalen vil gøre det mere attraktivt for transnationale virksomheder at investere i udlandet; er overbevist om, at frihandelsaftalen vil føre til øgede tjenesteydelsesrelaterede investeringer, hvilket vil gavne GCC-staternes udvikling;
23. foreslår, at der anvendes euro i alle former for handel mellem EU og GCC; glæder sig over, at GCC siden oprettelsen har udtrykt ønske om at ville skabe en told- og valutaunion; bemærker, at mens toldunionen trådte i kraft i 2009, forhandles der i øjeblikket om en fælles valuta;
24. bemærker, at alle seks GCC-stater i dag har præferenceadgang til EU's marked i henhold til EU's generelle toldpræferenceordning (GSP); understreger, at alle GCC-staterne i henhold til artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning af 22. juli 2008 ikke alene bør ratificere, men også effektivt gennemføre alle de 27 ILO- og FN-konventioner, der er opregnet i forordningens bilag III; er af den opfattelse, at frihandelsaftalen i betragtning af det økonomiske udviklingsniveau i regionen vil være et bedre redskab til at skabe kommercielle fordele over hele regionen;
25. fastslår endnu en gang, at EU's primære målsætning med hensyn til forbindelserne med GCC bør være at indgå frihandelsaftalen, som vil blive en stor regional frihandelsaftale, men tilskynder, indtil dette finder sted og i tråd med, hvad nogle af GCC's vigtigste handelspartnere allerede har gjort, Unionens højtstående repræsentant/næstformanden i Kommission og kommissæren for handel til at overveje alternative tilgange til fremtidige handelsforbindelser med GCC-staterne i form af bilaterale aftaler mellem EU og de golfstater, der allerede føler sig parate til at forpligte sig yderligere i forholdet til EU, under hensyntagen til golfstaternes heterogene økonomier, disse staters forskellige reaktioner på den finansielle krise og deres forbindelser med andre handelspartnere.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	26.1.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 15 -: 2 0: 10
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	William (The Earl of) Dartmouth, Kader Arif, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Metin Kazak, Bernd Lange, David Martin, Emilio Menéndez del Valle, Vital Moreira, Cristiana Muscardini, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Keith Taylor, Iuliu Winkler, Jan Zahradil, Pablo Zalba Bidegain, Paweł Zalewski
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	George Sabin Cutaş, Mário David, Jörg Leichtfried, Miloslav Ransdorf, Michael Theurer, Jarosław Leszek Wałęsa
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Patrice Tirolien